

La Tardana

El ball, que avuy dia son
universal, que viuen en la
societat alta y baixa de tots
els països ~~que~~ qualificats de
civilitzats, en son origen eran
regionals, indigenos, expressio
mimsica de ~~sons~~ la caracteristi-
ca de una rassa⁺, ordre, cadencia
armonia del gest, realitzacio
corporal de la melodia del
ànima conuoguda i idealizacio
del moviment ^{del 'cos} ~~corporeu~~,
espiritualizacio de la part formel
del ésser humà, així es lo
que deu ésser la dansa digna
del home.

La sardana, nostre ball nacio-
 nal, la dansa noble per excelen-
 cia, li tocarà algun dia estendre's
 universalment? es un vot que
 no li desitjem. Ella ha de ser
 nostra & de ningú més. Ella
 la digna ens la pariam ^{indigne} ~~malla~~;
 la havem de voler ben nostra
 pera fer la guerra a la dansa
 barruera, sensual, pera con-
 servar la unitat de nostre
 joventut & la alegria de
 nostre rellets, ella ha de
 ser l'angel de la guarda
 de nostre ^{les} alegries de nostre
 festes & esbarjos populars; al des-

xeila a Tathon en la tornavian
 diriguada de la portalesa, mar-
 cida sa ~~seu~~ pancer a l'egria
 en mollich sa sola melancie

Pera nostros musichs, quina
 forma mes caracteristica fle-
 xible, veruosa pera buidor
 los inspiracions; ella un de-
 temir una influencia prehe-
 minent en l'actual, tendre
 florenemat de la musica
 catalana. Jintu'l moviment
 general de aquestes deuen, qui-
 un varietat de ritmes, despa-
 rador de noves energies acordes;

4
que permeten el lleuat quies,
posselium de les vides prese-
ntes de nos te vides; un
no se què de primitiu, i fort
que es refa del de ca de lentisme
modern; i a una gran var-
variach de sentiments permet
la form-za d'una! escolten
una zardura d'un Pep Ventur
de aquest primitiu muniu, pero
gran poeta de la melodia; en el
curs, en la primera part de la
dura es donant l'arabent
de lloch de ja hora, es lura
la presentació del anany, ^{en el to de vici} ^{personatje en el que} ^{te, l'altre}

5
en els llargs sentiren el cant
del poeta) el cant individual
l'escullit que plora i sin amo-
lorament, després com a últim
passa ve el cant col·lectiu, la
resposta del cor, la tornada
de la cançó, el cant de la
multitud ~~despertat~~ ample
resonancia del cant del poeta!

Murida catalana, novel·la
cantades, del esplendit remane-
ment musical de nostra terra,
He de la sardana en forma
predilecta de nostra inspiració,

ella en aquest vor ~~seu~~ de l'uni-
 versitat, com vi volem en boti-
 vella, y agafem regent, y senten-
 de la terra nostra y veu guarda-
 da de la agra del de anten-
 tre modern

+ al universalizarse, s'han afeunint
i desvolent han perdut el rang
incentiu primitiu